

РЕШЕНИЕ

№ 18976

гр. София, 03.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **3068** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Д. Х. М. С., гражданин на С., чрез адвокат М. Й. Г. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 17 срещу заповед УРИ № 5392 ПАМ-151/17.02.2025г. на Началник отдел „Миграция“, СДВР, с която е наложена ПАМ на основание чл. 44, ал. 1 и по чл. 44 т. 4 ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“ С. на жалбоподателя.

С жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочено е, че с Решение № 8870 от 27-08-2024г. по отношение на чужденеца е отнет хуманитарен статут в РБ по ЗУБ. Твърди се, че адм. орган не е изследвал в пълна съвкупност данните относно лицето Д. Х. М. С., който е от кюрдски произход и именно поради тази причина е напуснал страната, чувствал се застрашен за живота и здравето си. Счита, че не е отпаднало основанието за международна закрила. Посочено е още, че оспорващият не е бил запознат с производството по отнемане на хуманитарен статут. Учи български с цел бърза адаптация.

Иска се отмяна на заповедта като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят на Д. Х. М. С. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адвокат М. Й. Г., който твърди, че оспорващия не е бил надлежно уведомен за решението на ДАБ, поради което не го е обжалвал. Представен е трудов договор, с което доказва, че оспорващия работи, полага труд и говори български. Счита, че не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение на ответната, тъй като юрисконсулта е на възнаграждение в СДВР.

Ответникът Директора на Дирекция „Миграция“-МВР – редовно уведомен, се

представлява от юрисконсулт В.. Оспорва жалбата. Моли съдът да отхвърли същата. Заявява, че адм. орган е действал в условията на обвързана компетентност. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от писмо на председателя на ДАБ до главен комисар при СДВР вх. № 512000-32516 от 05.05.2025г. оспорващият е имал предоставен хуманитарен статут в РБ с решение № 4737 от 17.07.2024г. на Председателя на ДАБ при МС. С решение № 8870 от 27.08.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, предоставения хуманитарен статут е отнет, поради постъпила нова информация и наличие на основания по чл. 12, ал. 2 от ЗУБ. Посочено е в писмото, че това решение е връчено по реда на чл. 76 от ЗУБ. На сирийския гражданин е изпратено съобщение с обратна разписка по чл. 76, ал. 3 от ЗУБ, като същия не се явил за връчване на решението в законоустановения 7 дневен срок. В този смисъл решението се счита за връчено на 18.12.2024г., не е обжалвано и към момента е влязло в сила.

До директора на дирекция Миграция е изпратено писмо от председателя на ДАБ, на основание чл.6 т. 3 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по прилагането на Регламент ЕО № 343/2003 на Съвета като го уведомява, че на цитираните чужденци е отнета предоставената международна закрила.

От докладна записка № 5392р- 123/17.02.2025 г. е видно, че в отдел „Миграция“ - СДВР е постъпило писмо рег. № ПМЗ-В- 283/24.01.2025 г. по описа на ДАБ - МС, с което уведомяват, че с Решение № 8870/27.08.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС е отнет хуманитарния статут в Република България на жалбоподателя, както и че започнало производство за налагане на принудителна административна мярка „Връщане до страна на произход“.

На 03.02.2025 г. е изготвено съобщение рег. № 513000-7991, с което Д. Х. М. С. се уведомява за началото на производство за налагане на принудителна административна мярка „връщане до страна на произход“, като му е указано, че в срок до 7 /седем/ дни от получаване на съобщението, може да представи в отдел „Миграция“ своите възражения, обяснения или допълнителни доказателства.

Извършена е проверка от служители на отдел „Миграция“ - СДВР на заявения адрес от лицето в ДАБ, при която е установен г-н Г. П. - собственик на апартамента, който е заявил, че чуждият гражданин подателят никога не е живял на този адрес. В изпълнение на чл.26, ал.2 и чл.18а, ал.10 от АПК на 25.07.2024г. съобщението е публикувано на официалната Интернет страница на СДВР. До 02.08.2024 г. в отдел „Миграция“ не е получен отговор от лицето.

От направените справки в информационната база на МВР е установено, че лицето не е подало заявление за продължително пребиваване, няма данни за нова виза, няма нова адресна регистрация, няма регистрирани данни за преминаване през ГКПП, както и няма данни за подадена последваща молба за предоставяне на закрила по Закона за убежището и бежанците.

При тези данни е издадена заповед № УРИ № 5392 ПАМ-151/17.02.2025 г., с която е разпоредено „връщане до страна на произход“ на основание чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ, тъй като чужденецът е с отказан статут на бежанец.

С оглед на това, на основание чл. 44, ал. 1, вр. чл. 41, т. 4 ЗЧРБ директорът на Дирекция "Миграция" е издал оспорената Заповед УРИ № 5392 ПАМ-151/17.02.2025г., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", която да се изпълни до страна на произход – С.. По делото е приобщена представената от ответник административна преписка по

издаване на процесната заповед за налагане на ПАМ.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законовия 14-дневен срок от връчване на индивидуалния административния акт. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

По същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия. В разглеждания случай, директорът на СДВР на основание чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ със заповед № 513з-9426/06.12.2018 г. е оправомощил началника отдел „Миграция“ - СДВР да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и той има право на самостоятелна преценка с оглед на фактическата обстановка и цялата преписка по конкретния случай да постанови крайния административен акт. Представена е и заповед № 513з-607 от 22.01.2025г. на директора на СДВР.

Актът е издаден в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, вкл. налице е и точно описание на фактите, послужили за налагане на мярката – спрямо чужденецът е налице влязло в сила решение № 8870 от 27.08.2024г. Председателя на ДАБ за отнемане на предоставен с решение № 4737 от 17.07.2024г. хуманитарен статут на оспорвания. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, вкл. и с мотивите в докладна записка № 5392р-123 от 17.02.2025г., както и писмо рег. № ПМЗ-В-283/24.01.2025г. по описа на ДАБ-МС, които са приложени по делото.

В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил заповед в противния смисъл. Видно от адм. преписка е открито адм. производство по чл. 26, ал. 1 от АПК, извършено е съобщаване по реда на чл. 61 от АПК.

Чужденецът се е запознал с административният акт и адекватно е организирил защитата си, с което е спазено изискването по чл. 12, т. 1 от Директива 2008/115/ЕО за предоставяне на информация относно съществуващите правни средства за защита.

Правилно е приложен и материалният закон.

Легално определение на понятието чужденец е дадено и в параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ, според която "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. Съгласно чл. 8 от ЗЧРБ, от ЗЧРБ, чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Нито в жалбата, нито пред настоящия съдебен състав са наведени доводи, че към момента на издаване на оспорената заповед за налагане на ПАМ оспорвания е притежавал валидно разрешение за пребиваване на територията на страната или валидна виза за влизане на територията на страната.

В хода на административното производство е установено, че с решение № 8870 от 27.08.2024г. на Председателя на ДАБ е отнет хуманитарен статут на Д. Х. М. С. с влязло в сила Решение № 8870 от 27.08.2024г. Същото решение не е било обжалвано и е влязло в законна сила. Връчено е на 18.12.2024г. В писмо от председателя на ДАБ до директора на СДВР е посочено, че

предоставения хуманитарен статут е отнет поради постъпила нова информация и наличието на основания по чл. 12 ал. 2 от ЗУБ. Уточнено е, че решението е връчено на Д. Х. М. С. по реда на чл. 76 от ЗУБ. На сирийския гражданин е изпратено съобщение с обратна разписка по реда на чл. 76, ал. 3 от ЗУБ, като същият не се е явил за връчване на решението в законоустановения 7 дневен срок. В този смисъл както е посочено адм. орган приема, че решението се счита за връчено на 18.12.2024г., не е обжалвано и е влязло в сила. Поради това с писмо директора на ДАБ, на 24.01.2025г. е уведомил директорите на компетентните институции, с оглед чл. 6, т. 3 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по Регламент /ЕО/ № 343/2003 на Съвета, че на цитираните в писмото чужденци, сред които и оспорвания е прекратена предоставената им международна закрила, като спрямо същите следва да се прилага ЗЧРБ.

По делото е представена и докладна записка от Зонално жандармейрийско управление, С. за извършена проверка на лице, обявено за държавно издирване, на 01. Март 2025г., при проверка на [улица] са извършили проверка на лицето Д. Х. М. С., в качеството си на незаконно пребиваващ, без съпътстващи документи.

При това положение, видно от текста на оспорения акт, административният орган е приел, че е налице необходимостта от прилагане на ПАМ по чл. чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ "Връщане до страна по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", поради наличието на основанията визирани в чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ – по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отнемане на предоставения хуманитарен статут.

От приобщените по делото доказателствата категорично се установява наличието на материалноправните предпоставки на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ - влязло в сила решение за отнемане на предоставения хуманитарен статут на чужденеца. В тази хипотеза и на основание чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ компетентният административен орган действа при условията на обвързана компетентност, след като констатира основанията за прилагане на ПАМ. В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в правната норма условия са такива за материалната законосъобразност на административния акт и при тяхното наличие органът е задължен да издаде акта /аргумент от Тълкувателно Решение № 4/22.04.2004 г. на ВАС/. Нормите, регламентиращи мерките за административна принуда и процедурата по налагането им, са императивни и задължителни за административния орган. В този смисъл, за прилагането на чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е необходимо само установяване на визирания в хипотезата на нормата юридически факт, а именно, влязлото в законна сила решение за отнемане на предоставения хуманитарен статут по реда на ЗУБ /в този смисъл Решение № 13135 от 04.12.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 7015/2024 г.; Решение № 7177 от 11.06.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 8990/2023 г. /. Този факт е безспорно доказан в административното производство, тъй като към датата на издаване на процесния адм. акт, чуждестранният гражданин е бил незаконно пребиваващ на територията на страната и решението, с което е отнет предоставения хуманитарен статут е влязло в сила, като не обжалвано, връчено на 18.12.2024г.

Оспорената заповед е издадена в съответствие и с нормата на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, тъй като по делото липсват доказателства оспорваният да е от категорията уязвими лица, няма доказателства за семейни връзки на територията на РБ, налице са доказателства за приключило производство по предоставяне на закрила на оспорвания с отнемане на предоставен хуманитарен статут на лицето. Към момента на постановяване на ЗНПАМ не е имало данни за подадени от оспорвания нови молби до ДАБ за предоставяне на международна закрила.

Неоснователни са възраженията, че в оспорвания акт не е взето предвид, че лицето е от кюрдски произход и се страхува за живота и здравето си в страната си на произход. Въпросите относно

положението в С. и доколко страната се явява сигурна по отношение на жалбоподателя подлежат на обсъждане в производство по реда на Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, което в случая е било образувано по подадена молба за предоставяне на международна закрила, впоследствие за отнемане на предоставения хуманитарен статут на чужденеца. Настоящото съдебно производство не е такова по Закона за убежището и бежанците, поради което съдът не дължи поразнасяне за съответствието на оспорваната заповед с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, тъй като тези доводи са неотнормирани към конкретния правен спор. В случая с Решение № 1361/23.01.2023 г. на председателя на ДАБ при МС е отнет хуманитарния като изрично по горе са описани обстоятелствата, поради което решението е връчено на 18.12.2024г. Адм. орган, ответник в настоящото производство действа при условията на обвързана компетентност и при наличие на предпоставките в ЗЧРБ е издал процесната заповед.

От направените справки в информационната база на МВР е установено, че лицето не е подало заявление за продължително пребиваване, няма данни за нова виза, няма нова адресна регистрация, няма регистрирани данни за преминаване през ГКПП, както и няма данни за подадена последваща молба за предоставяне на закрила по Закона за убежището и бежанците.

Същественото в случая е, че след като чужденецът не е бил намерен, тъй като не пребивава на заявения от него адрес, адм. орган е провел процедурата по чл. 76 от ЗУБ. В следствие както се изложи и по горе, чуждият гражданин е обявен за общодържавно издирване.

Всичко изложено засяга в значителна степен държавния интерес и сигурността на страната и е свързано със осигуряване на обществения ред и спазване на законността. В константната практиката на Съда на Европейския съюз, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл. 6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл. 6, § 2-5 от нея изключения, да приемат решение за връщане /Решение от 28 април 2011 г. по дело El D., C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело A., C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело M., C-166/13, т. 57/. Следователно взетото решение за налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с предвижданията на общностното право, като не се установяват изключенията по чл. 6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл.5 от Директива 2008/115.

В заключение следва да се посочи, че процесната ЗНПАМ е свързана само с необходимостта от преустановяване на незаконното пребиваване на чужденеца в страната, след като производството по предоставяне на закрила е приключило, което е безспорно установено, предвид писмо ПМЗ-В-283 от 24.01.2025г. до директора на дирекция „Миграция“ от ДАБ, началник отдел ПМЗ,[жк], мотивите на докладна записка от 07.02.2025г. на ВПД Началник група 01 „КПЧ-С.“, при отдел „Миграция“, СДВР, докладна записка рег. № 513р-19566 от 24.02.2025г. от сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“, СДВР, писмо рег. № 6809р-10138 от 11.03.2025г. до началника на отдел „Миграция“ при СДВР от Началник комисар Ил. К. към Зонално жандармерийско управление С., Дирекция „Жандармерия“, докладна записка за проверка на лице, обявено за общодържавно издирване.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и с оглед своевременно отправеното искане от страна на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено. В тази връзка жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 лв. на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 46, ал. 1 и следващите от ЗЧРБ и чл. 143 от АПК,

Административен съд-София град , Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Х. М. С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], чрез адвокат М. Й. Г. с адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 17 срещу заповед УРИ № 5392 ПАМ-151/17.02.2025г. Началник отдел „Миграция“, СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 44 т. 4 ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“ С. на оспорващия.

ОСЪЖДА Д. Х. М. С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ